

Anonymizované znenie

Preklad

C-489/20 – 1

Vec C-489/20

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

2. október 2020

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

30. september 2020

Žalobca:

UB

Žalovaný:

Kauno teritorinė muitinė

Správne konanie [*omissis*]

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

(Najvyšší správny súd Litvy)

UZNESENIE

30. september 2020

[*omissis*]

Komora Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Najvyšší správny súd Litvy) [*omissis*] [mená sudcov] preskúmala na zasadnutí súdu v rámci písomnej časti odvolacieho konania správnu vec týkajúcu sa odvolania podaného žalobcom, UB, proti rozsudku Vilniaus apygardos administracinis teismas (Krajský správny súd Vilnius, Litva) z 30. októbra 2018 v správnej veci týkajúcej sa žaloby, ktorú podal žalobca, UB, proti žalovanému, Kauno teritorinė muitinė (colný úrad v Kaunase) [za účasti zainteresovanej tretej strany: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (colné oddelenie, ktoré je súčasťou Ministerstva financií Litovskej republiky)] o neplatnosť určitých rozhodnutí.

Komora

rozhodla takto:

I.

1. V prejednávanej veci ide o daňový spor medzi žalobcom, UB (ďalej len „žalobca“), a žalovaným, Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (colné oddelenie, ktoré je súčasťou Ministerstva financií Litovskej republiky, ďalej len „colné oddelenie“)*, týkajúci sa rozhodnutia č. 8PM190020 colného úradu v Kaunase (miestna daňová správa) z 21. marca 2018 o výpočte daňovej povinnosti na colné účely (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), na základe ktorého bol žalobca povinný uhradiť spotrebnú daň a daň z pridanej hodnoty (DPH) pri dovoze, ako aj úroky z omeškania z týchto daní.

* Poznámka prekladateľa: v úvodnom odseku litovského textu sa na colný úrad v Kaunase odkazuje ako na žalovaného a na colné oddelenie, ktoré je súčasťou litovského ministerstva financií ako na zainteresovanú tretiu stranu. V nadväznosti na otázku položenú vnútroštátnemu súdu však tento súd potvrdil, že žalovaným je naozaj colný úrad v Kaunase. Vnútroštátny súd však nepredložil upravené znenie odseku 1 pôvodného textu.

Právny základ. Právo Únie

2. V článku 79 (Colný dlh, ktorý vzniká nesplnením povinnosti alebo nedodržaním podmienky) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 z 9. októbra 2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie (ďalej len „Colný kódex Únie“), sa okrem iného v jeho odseku 1 písm. a) uvádza, že „pri tovare, ktorý podlieha dovoznému clu, vzniká colný dlh pri dovoze v dôsledku nesplnenia niektorej z týchto povinností alebo podmienok... nesplnením jednej z povinností ustanovených v colných predpisoch týkajúcich sa vstupu tovaru, ktorý nie je tovarom Únie, na colné územie Únie...“.
3. V článku 124 (Zánik colného dlhu) Colného kódexu Únie sa v odseku 1 písm. e) uvádza, že „... zaniká colný dlh pri dovoze alebo vývoze jedným z týchto spôsobov: ... ak je tovar, ktorý podlieha dovoznému alebo vývoznému clu, zhabaný alebo zaistený a zároveň alebo následne zhabaný...“.
4. V článku 198 (Opatrenia, ktoré majú prijať colné orgány) Colného kódexu Únie sa v odseku 1 písm. a) uvádza, že „colné orgány pri nakladaní s tovarom prijímajú všetky nevyhnutné opatrenia vrátane jeho zhabania a predaja alebo zničenia... ak sa nesplnila jedna z povinností ustanovených v colných predpisoch týkajúcich sa vstupu tovaru, ktorý nie je tovarom Únie, na colné územie Únie alebo ak bol tovar odňatý spod colného dohľadu...“.
5. V článku 2 písm. b) smernice Rady 2008/118/ES zo 16. decembra 2008 o všeobecnom systéme spotrebných daní a o zrušení smernice 92/12/EHS (ďalej len „smernica o spotrebnej dani“) sa uvádza, že „tovar podliehajúci spotrebnej dani je predmetom spotrebnej dane v čase... jeho dovozu na územie Spoločenstva.“
6. „Daňová povinnosť k spotrebnej dani vzniká v čase uvedenia tovaru do daňového voľného obehu a v členskom štáte, v ktorom je tento tovar do daňového voľného obehu uvedený.“ (článok 7 ods. 1 smernice o spotrebnej dani)
7. V článku 7 ods. 2 smernice o spotrebnej dani sa okrem iného uvádza, že „na účely tejto smernice ‚uvedenie do daňového voľného obehu‘ znamená: ...
d) dovoz tovaru podliehajúceho spotrebnej dani, vrátane neoprávneného dovozu, pokiaľ nie je tovar podliehajúci spotrebnej dani bezodkladne po dovoze uvedený do režimu pozastavenia dane.“
8. V článku 2 ods. 1 písm. d) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (ďalej len „smernica o DPH“) sa uvádza, že „DPH podliehajú tieto transakcie: ... dovoz tovaru.“
9. „Zdaniteľná udalosť nastáva a daňová povinnosť vzniká uskutočnením dovozu tovaru.“ (článok 70 smernice o DPH)

Právny základ. Vnútroštátne právo

10. V článku 93 („Zánik daňovej povinnosti“) Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymas (zákon Litovskej republiky o daňovej správe) (v znení zákona č. IX-2112 z 13. apríla 2004) sa v odseku 2 bode 3 stanovuje, že „akákoľvek povinnosť týkajúca sa daní spravovaných colnými orgánmi taktiež zaniká..., ak je tovar zadržaný v čase jeho nezákonného vstupu a ak je zároveň alebo neskôr zaistený.“
11. S cieľom reagovať na zmenu prístupu zo strany vnútroštátnych právnych predpisov, pokiaľ ide o okamih, v ktorom zaniká povinnosť platiť spotrebnú daň a DPH pri dovoze, je potrebné konštatovať, že článok 93 ods. 2 zákona o daňovej správe [omissis] bol 1. januára 2017 zrušený a účinnosť nadobudli tieto ustanovenia vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré boli prijaté okrem iného vzhľadom na Colný kódex Únie:
- článok 20 ods. 2 Lietuvos Respublikos akcizų įstatymas (zákon Litovskej republiky o spotrebnej dani) (v znení zákona č. XII-2696 z 3. novembra 2016), v ktorom sa stanovuje, že „povinnosť platiť spotrebnú daň colným orgánom zaniká *mutatis mutandis* v prípadoch uvedených v článku 124 ods. 1 písm. d) až g) Colného kódexu Únie...“,
  - článok 121 ods. 2 Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymas (zákon Litovskej republiky o dani z pridanej hodnoty) (v znení zákona č. XII-2697 z 3. novembra 2016), v ktorom sa stanovuje, že „povinnosť platiť daň z pridanej hodnoty colným orgánom zaniká *mutatis mutandis* v prípadoch uvedených v článku 124 ods. 1 písm. d) až g) Colného kódexu Únie...“.

Skutkový stav

12. Žalobca pôsobiaci v rámci skupiny účastníkov zorganizoval nezákonný dovoz (pašovanie) tovaru podliehajúceho spotrebnej dani z Bieloruska na územie Litvy – 22. septembra 2016 bolo v odľahlej lokalite cez štátnu hranicu prehodených a pozbieraných 6 000 balíkov cigariet (ďalej len „predmetný tovar“). Následne bolo motorové vozidlo, ktoré prepravovalo tento tovar v rámci územia štátu, nútené zastavené pohraničnými úradníkmi a cigarety nájdené vo vozidle boli zaistené.
13. Trestným rozkazom z 23. januára 2017, ktorý vydal Vilniaus apygardos teismas (Krajský súd Vilnius, Litva) v trestnom konaní, bol žalobca odsúdený za trestný čin podľa vnútroštátnych trestných právnych predpisov a bola mu uložená pokuta vo výške 16 947 eur; okrem toho bolo rozhodnuté, že predmetný tovar bude zhabaný, a príslušným úradom bol daný pokyn, aby tento tovar zničili.
14. V napadnutom rozhodnutí vzhľadom na tento trestný rozkaz colný úrad v Kaunase uznal, že žalobca (spoločne a nerozdielne s inými osobami) je zodpovedný za platbu colného dlhu a zaznamenal daňovú povinnosť pozostávajúcu zo sumy

10 237 eur v prípade správnej dane a 2 679 eur v prípade DPH pri dovoze, spolu s úrokmi z omeškania z týchto daní, ktoré v prípade správnej dane predstavujú 1 674 eura a v prípade DPH pri dovoze 438 eur. Je potrebné skonštatovať, že vzhľadom na článok 124 ods. 1 písm. e) Colného kódexu Únie miestny správca dane nevypočítal a nezaznamenal colný dlh žalobcu pri dovoze (domnieval sa, že colný dlh zanikol).

15. Po preskúmaní sťažnosti žalobcu colné oddelenie rozhodnutím č. 1A-199 z 9. mája 2018 potvrdilo rozhodnutie colného úradu v Kaunase.
16. Žalobca podal žalobu na Vilniaus apygardos administracinis teismas (Krajský správny súd Vilnius), pričom tvrdil najmä skutočnosť, že vzhľadom na existenciu dôvodu na zánik colného dlhu podľa článku 124 ods. 1 písm. e) Colného kódexu Únie jeho povinnosť uhradiť spotrebnú daň a DPH pri dovoze z predmetného tovaru, ktorý nezákonne vstúpil na colné územie Európskej únie, v zásade takisto zanikla. Argumentácia žalobcu vychádzala, okrem iného, z výkladu, ktorý Súdny dvor Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) uviedol vo svojom rozsudku z 29. apríla 2010 vo veci Dansk Transport og Logistik, C-230/08, EU:C:2010:231 (ďalej len „rozsudok vo veci Dansk Transport og Logistik“).
17. Rozsudkom z 30. októbra 2018 Vilniaus apygardos administracinis teismas (Krajský správny súd Vilnius) žalobcovu žalobu zamietol ako nedôvodnú. Uvedený súd sa okrem iného domnieval, že dôvody zániku povinnosti platiť spotrebnú daň a/alebo DPH pri dovoze nie sú zahrnuté v Colnom kódexe Únie, a pri odmietnutí posúdiť tvrdenia žalobcu týkajúce sa výkladu poskytnutého vo veci Dansk transport og Logistik konštatoval najmä to, že tento rozsudok Súdneho dvora bol vydaný na účel výkladu nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (ďalej len „Colný kódex Spoločenstva“), ktorého ustanovenia nie sú v prejednávanej veci relevantné.
18. Keďže žalobca s týmto rozsudkom súdu prvého stupňa nesúhlasil, odvolal sa na Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Najvyšší správny súd Litvy).

Táto komora

rozhodla takto:

II.

19. V prejednávanej veci vzniká otázka výkladu článku 124 ods. 1 písm. e) Colného kódexu Únie, článku 2 písm. b) a článku 7 ods. 1 smernice o spotrebnej dani a článku 2 ods. 1 písm. d) a článku 70 smernice o DPH. Je preto potrebné obrátiť sa na Súdny dvor s návrhom na začatie prejudiciálneho konania [*omissis*] [Vnútroštátne procesné ustanovenie].
20. Konkrétne vyvstávajú otázky týkajúce sa povinnosti žalobcu platiť spotrebnú daň a/alebo DPH pri dovoze v súvislosti s nezákonne dovezeným tovarom

podliehajúcim spotrebnej dani, ktorý bol následne zaistený a zhabaný v prípade, ak colný dlh zanikol na základe článku 124 ods. 1 písm. e) Colného kódexu Únie.

Obsah článku 124 ods. 1 písm. e) Colného kódexu Únie

21. Najskôr je potrebné s určitosťou konštatovať, že za takých okolností, ako sú okolnosti v prejednávanej veci, zaistenie a následné zhabanie tovaru predstavuje dôvod na zánik colného dlhu podľa článku 124 ods. 1 písm. e) Colného kódexu Únie. Ak by sa predpokladalo, že na tento spor sa uvedené ustanovenie Colného kódexu Únie nevzťahuje, otázka týkajúca sa oslobodenia žalobcu od platenia spotrebnej dane a DPH pri dovoze na základe predmetného dôvodu by sa stala nepodstatnou.
22. Na jednej strane je predmetné ustanovenie Colného kódexu Únie jazykovo jednoznačné: colný dlh zaniká „ak je tovar... zhabaný alebo zaistený a zároveň alebo následne zhabaný...“. Na rozdiel od článku 233 prvého odseku písm. d) Colného kódexu Spoločenstva, ktorý už nie je účinný („ak je tovar... zaistený *pri nezákonnom vstupe* a súčasne alebo následne zhabaný“), v článku 124 ods. 1 písm. e) Colného kódexu Únie sa výslovne nespomína okamih, v ktorom je tovar zaistený. Z toho vyplýva, že okamih zaistenia, na ktorý sa v predmetnom ustanovení odkazuje, nie je relevantný a že colný dlh zaniká na základe predmetného dôvodu v prípade, ak je tovar, okrem iného, už zaistený po nezákonnom vstupe na colné územie Európskej únie (t. j. je zaistený mimo zóny, v ktorej sa nachádza prvý colný úrad v rámci tohto územia).
23. Na druhej strane zaistenie a zhabanie tovaru spomínané v článku 124 ods. 1 písm. e) Colného kódexu Únie predstavuje dôvod na zánik colného dlhu, ktorý je potrebné vykladať reštriktívne [pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. apríla 2009, Elshani, C-459/07, EU:C:2009:224 (ďalej len „rozsudok vo veci Elshani“), bod 30]. Okrem toho v kontexte výkladu právnych predpisov EÚ, ktorými sa stanovujú dôvody na zánik colného dlhu, Súdny dvor zdôraznil potrebu chrániť vlastné zdroje Európskej únie (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 14. novembra 2002, SPKR, C-112/01, EU:C:2002:663, bod 31 a zo 17. februára 2011, Berel a i., C-78/10, EU:C:2011:93, bod 46) a zabezpečiť, že tovar, ktorý nezákonne vstúpil na colné územie Európskej únie, nepredstavuje z hľadiska hospodárskej súťaže hrozbu pre tovar Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok vo veci Elshani, bod 29). Tieto ciele sú uvedené aj v článku 3 Colného kódexu Únie.
24. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že ako sa už zdôrazňuje v bode 52 rozsudku vo veci Dansk Transport og Logistik, „prítomnosť tovaru, ktorý nezákonne vstúpil na colné územie [Európskej únie], na tomto území sama osebe predstavuje veľmi vysoké riziko, že tento tovar vstúpi do hospodárskeho obehu členských štátov a že ak tento tovar prekročí zónu, v ktorej sa nachádza prvý colný úrad v rámci tohto územia, existuje menšia pravdepodobnosť, že bude náhodne odhalený colnými úradmi v rámci neočakávaných kontrol...“. Okrem toho z formálneho (jazykového) prístupu stanoveného v bode 22 tohto uznesenia by taktiež vyplývalo, že v prípade predmetného dôvodu colný dlh zaniká aj v prípade

zaistenia a zhabania napríklad tovaru, ktorý už bol prevedený, predaný alebo použitý pri iných hospodárskych činnostiach po jeho nezákonnom vstupe, t. j. colný dlh by zanikol v prípade zaistenia a zhabania tovaru, ktorý už vstúpil do hospodárskeho obehu členských štátov a ktorý bol použitý v rámci hospodárskeho reťazca transakcií (t. j. tento tovar vstúpil do hospodárskej súťaže s tovarom Únie). V takom prípade, odpustenie cla zo strany colných orgánov v súvislosti so zhabaným tovarom by v skutočnosti znamenalo, že osobám, ktoré nezákonne doviezli tovar, by sa zachovala výhoda, ktorá nie je zlučiteľná s právom Únie (napríklad konkurenčná výhoda z hľadiska ceny a/alebo príjmu vo vzťahu k iným hospodárskym subjektom pôsobiacim v dobrej viere), čo by bolo okrem iného v rozpore s cieľom ochrany Európskej únie pred nekalým a nezákonným obchodom, ako sa stanovuje v článku 3 písm. b) Colného kódexu Únie.

25. Je preto potrebné sa na Súdny dvor v prvom rade obrátiť s otázkou, či sa článok 124 ods. 1 písm. e) Colného kódexu Únie má vykladať v tom zmysle, že colný dlh zaniká, ak je v situácii, aká nastala v prejednávanej veci, pašovaný tovar zaistený a následne zhabaný po tom, ako už nezákonne vstúpil na colné územie Európskej únie.

Zánik povinnosti platiť spotrebnú daň a/alebo DPH pri dovoze

26. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku vzniká následne v prejednávanej veci otázka, či skutočnosť, že colný dlh žalobcu z predmetného tovaru zanikol na základe článku 124 ods. 1 písm. e) Colného kódexu Únie, znamená, že žalobca má povinnosť platiť spotrebnú daň a/alebo DPH pri dovoze z pašovaného tovaru, ktorý nezákonne vstúpil na colné územie Európskej únie.
27. V tomto zmysle žalobca poukazuje na skutočnosť, že v bodoch 84 a 98 rozsudku vo veci Dansk Transport og Logistik, prihliadajúc na 1. podobnosť medzi clami a spotrebnou daňou v rozsahu, v akom vznikajú na základe dovozu tovaru do [Európskej únie] a jeho následného vstupu do hospodárskeho obehu členských štátov, a na 2. skutočnosť, že existuje paralela medzi zdaniteľnou udalosťou a splatnosťou cla a DPH pri dovoze tovaru, ako aj na účely zabezpečenia jednotného výkladu dotknutej právnej úpravy ES (EÚ) Súdny dvor skonštatoval, že *zánik spotrebnej dane a DPH nastáva za rovnakých okolností ako v prípade cla* (uplatňuje sa ten istý dôvod zániku povinnosti).
28. Osobitne je potrebné skonštatovať, že z prípravných prác týkajúcich sa právnych predpisov citovaných v bode 11 tohto uznesenia vyplýva, že tieto vnútroštátne ustanovenia týkajúce sa zániku povinnosti uhradiť spotrebnú daň a DPH pri dovoze sú stanovené v súlade s prístupom, podľa ktorého zánik colného dlhu podľa článku 124 ods. 1 písm. d) až g) Colného kódexu Únie znamená aj zánik povinnosti uhradiť spotrebnú daň a DPH v súvislosti s dovezeným tovarom, ktoré spravujú colné orgány.
29. Táto komora však má pochybnosti o tom, či sa to isté posúdenie (stanovené v bodoch 84 a 98 rozsudku vo veci Dansk Transport og Logistik) môže

uplatňovať aj v prípade článku 124 ods. 1 písm. e) Colného kódexu Únie, ak k zaisteniu pašovaného tovaru, tak ako v prejednávanej veci, dôjde nie na colnom úrade, ale už v rámci colného územia Európskej únie (členského štátu).

30. Posúdenie Súdneho dvora vo veci Dansk Transport og Logistik sa v zásade spájalo s uplatnením článku 202 a článku 233 prvého odseku písm. d) Colného kódexu Spoločenstva, podľa ktorého na to, aby *zaistenie tovaru, ktorý nezákonne vstúpil na colné územie Spoločenstva, spôsobilo zánik colného dlhu, musí k nemu dôjsť predtým, ako tento tovar prekročí prvý colný úrad nachádzajúci sa v rámci tohto územia* (pozri v tomto zmysle aj už spomínaný rozsudok vo veci Elshani, bod 38).
31. Ako vyplýva z obsahu rozsudku vo veci Dansk Transport og Logistik, a najmä z jeho bodov 73, 74, 84 až 86, 91 až 93, 98 a 99, porovnateľnosť spotrebných daní a DPH (pri dovoze) s clom z hľadiska zániku v podstate vyplývala zo skutočnosti, že zdaniteľná udalosť nevznikne (z posúdenia, že tovar sa nepovažuje za dovezený na daňové účely), ak k zaisteniu tovaru dôjde pred tým, než tento tovar opustí zónu, v ktorej sa nachádza prvý colný úrad nachádzajúci sa v rámci colného územia Európskeho spoločenstva (Európskej únie).
32. Napriek porovnateľnosti uloženia cla, spotrebnej dane a DPH pri dovoze (pozri v tomto zmysle aj rozsudky z 28. februára 1984, Einberger, 294/82, EU:C:1984:81, bod 18; z 11. júla 2013, Harry Winston, C-273/12, EU:C:2013:466, bod 41; a z 10. júla 2019, Federal Express Corporation, C-26/18, EU:C:2019:579, bod 41) smernica o spotrebnej dani a smernica o DPH neobsahujú žiadne ustanovenia stanovujúce zánik týchto daňových povinností v situáciách, ak pašovaný tovar nezákonne vstúpil (bol prepustený do daňového voľného obehu) a bol následne zaistený a zhabaný.
33. Ako už bolo uvedené, podľa článku 7 ods. 1 smernice o spotrebnej dani vzniká daňová povinnosť k spotrebnej dani v čase uvedenia tovaru do daňového voľného obehu a v členskom štáte, v ktorom je tento tovar do daňového voľného obehu uvedený. V článku 7 ods. 2 písm. d) [uvedenej smernice] stanovuje, že „*uvedenie do daňového voľného obehu*“ znamená „*dovoz tovaru podliehajúceho spotrebnej dani, vrátane neoprávneného dovozu, pokiaľ nie je tovar podliehajúci spotrebnej dani bezodkladne po dovoze uvedený do režimu pozastavenia dane*“. Je potrebné pripomenúť, že Súdny dvor už skonštatoval, a to v bode 45 svojho rozsudku z 8. februára 2018 vo veci Komisia/Grécko, C-590/16, EU:C:2018:77 (ďalej len „*rozsudok vo veci Komisia/Grécko*“), že pojmy „*prepustenie*“ a „*uvedenie do daňového voľného obehu*“, ktoré určujú okamih vzniku daňovej povinnosti k spotrebnej dani, sa majú vykladať jednotne vo všetkých členských štátoch.
34. V kontexte výkladu ustanovení smernice Rady 92/12/EHS z 25. februára 1992 o všeobecných systémoch pre výrobky podliehajúce spotrebnej dani a o vlastníctve, pohybe a monitorovaní takýchto výrobkov Súdny dvor už skonštatoval, že po tom, ako nastane zdaniteľná udalosť na účely spotrebnej dane („*uvedenie do daňového voľného obehu*“), povinnosť uhradiť spotrebnú daň

existuje aj naďalej, a to aj v prípade, že dotknutý tovar podliehajúci spotrebnej dani je zaistený a následne zhabaný (Dansk Transport og Logistik, body 80, 84 a 85). Táto komora nevidí žiadny dôvod pre odlišný výklad ustanovení smernice o spotrebnej dani, ktoré sú v súčasnosti účinné, a nedomnieva sa, že by z nových pravidiel podľa Colného kódexu Únie týkajúcich sa zániku colného dlhu mohlo vyplývať odlišné posúdenie.

35. Keďže v súlade s článkom 7 ods. 1 smernice o spotrebnej dani daňová povinnosť k spotrebnej dani vzniká presne v tomto uvedenom okamihu, je primerané sa domnievať, že oslobodenie od daňovej povinnosti k spotrebnej dani v súvislosti s pašovaným tovarom, ktorého vstup bol nezákonný, by bol v rozpore s uvedeným ustanovením (pozri analogicky napríklad rozsudok vo veci Komisia/Grécko, body 46 a 56). Je preto možné sa odôvodnene domnievať, že skutočnosť, že tovar podliehajúci spotrebnej dani je zaistený a následne zhabaný po jeho „uvedení do daňového voľného obehu“, nemá žiadny vplyv na povinnosť platiť spotrebnú daň z tohto tovaru, ktorá vznikla v čase predmetnej zdaniteľnej udalosti.
36. Ustanovenia smernice o DPH sa v podstate musia posudzovať rovnako – zaistenie a následné zhabanie pašovaného tovaru, ktorý nezákonne vstúpil na colné územie Európskej únie, nemá vplyv na povinnosť platiť DPH (pri dovoze) tohto tovaru (pozri v tomto zmysle analogicky rozsudok vo veci Dansk Transport og Logistik, body 91, 92 a 94).
37. V prejednáwanej veci predmetný tovar vstúpil do hospodárskeho obehu Európskej únie, a preto mohol byť spotrebovaný, v dôsledku čoho došlo k zdaniteľnej udalosti na účely DPH (v tomto zmysle pozri napríklad rozsudky z 2. júna 2016 v spojených veciach Eurogate Distribution a DHL Hub Leipzig, C-226/14 a C-228/14, EU:C:2016:405, bod 65, a z 1. júna 2017, Wallenborn Transports, C-571/15, EU:C:2017:417, bod 54).
38. Za týchto okolností a vzhľadom na skutočnosť, že zákonodarca vo vnútroštátnych právnych predpisoch v podstate zaujíma odlišné stanovisko, bola Súdnuemu dvoru položená aj otázka, či sa článok 2 písm. b) a článok 7 ods. 1 smernice o spotrebnej dani a článok 2 ods. 1 písm. d) a článok 70 smernice o DPH majú vykladať v tom zmysle, že povinnosť platiť spotrebnú daň a/alebo DPH pri dovoze **nezaniká**, ak, ako v prejednáwanej veci, pašovaný tovar bol zaistený a následne zhabaný po tom, čo nezákonne vstúpil na colné územie Európskej únie, hoci colný dlh zanikol na základe dôvodu stanoveného v článku 124 ods. 1 písm. e) Colného kódexu Únie.

III.

39. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Najvyšší správny súd Litvy) je súdom posledného stupňa v správnych veciach [*omissis*], takže pokiaľ vznikne otázka výkladu právnych aktov prijatých inštitúciami Európskej únie a túto otázku treba preskúmať na to, aby mohlo byť vo veci rozhodnuté, má povinnosť predložiť Súdnuemu dvoru Európskej únie návrh na začatie prejudiciálneho konania (článok 267 tretí odsek ZFEÚ) [*omissis*].

40. Vzhľadom na tieto okolnosti a s cieľom vyvrátiť pochybnosti, ktoré vznikli v súvislosti s výkladom a uplatnením ustanovení práva Únie relevantných pre dotknuté právne vzťahy v prejednávanej spore, je vhodné požiadať Súdny dvor o výklad predmetných právnych úprav Únie. Odpoveď na otázky uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia je v prejednávanej veci rozhodujúca, pretože by taktiež umožnila prijať jednoznačné a jasné rozhodnutie o povinnosti žalobcu platiť spotrebnú daň a DPH a súvisiace sumy v súvislosti s predmetným tovarom, čím by sa predovšetkým zaistila zásada prednosti práva Únie a bolo by zároveň možné zaručiť jednotnosť vnútroštátnej judikatúry.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti [omissis] [odkazy na právny základ návrhu] [omissis] táto komora

rozhodla takto:

[omissis] [procesné záležitosti]

Súdnu dvoru Európskej únie sa kladú tieto prejudiciálne otázky s významom pre prejednanú vec:

1. Má sa článok 124 ods. 1 písm. e) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 z 9. októbra 2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie, [omissis] vykladať v tom zmysle, že colný dlh zaniká, ak v situácii, aká nastala v prejednávanej veci, pašovaný tovar bol zaistený a následne zhabaný po tom, ako už nezákonne vstúpil (bol prepustený do daňového voľného obehu) na colné územie Európskej únie?

2. Ak by odpoveď na prvú otázku bola kladná, treba článok 2 písm. b) a článok 7 ods. 1 smernice Rady 2008/118/ES zo 16. decembra 2008 o všeobecnom systéme spotrebných daní a o zrušení smernice 92/12/EHS a článok 2 ods. 1 písm. d) a článok 70 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty vykladať tak, že povinnosť platiť spotrebnú daň a/alebo DPH nezaniká, ak, tak ako v prejednávanej veci, pašovaný tovar je zaistený a následne zhabaný po tom, čo nezákonne vstúpil (bol prepustený do daňového voľného obehu) na colné územie Európskej únie, hoci colný dlh zanikol na základe dôvodu stanoveného v článku 124 ods. 1 písm. e) nariadenia (EÚ) č. 952/2013?

Toto správne konanie sa prerušuje do vyhlásenia rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania.

[omissis] [procesné záležitosti a mená sudcov]